

ZEMĚ ŠVEJKŮ

- CZ24 News | 2. května 2021

ČESKO/SLOVENSKO: Žena mne včera při sledování hlavních televizní zpráv, kde právě běžela rozsáhlá reportáž o zpožděném začátku zahrádkářské sezóny, znechuceně upozornila na hrobové mediální ticho ohledně výročí osvobození Československa.

No jo, probral jsem se z pandemické letargie, dyť je vlastně už zase květen. A zagůglil jsem. Nic. O Rusku se sice teď fakt hodně píše a mluví, ale z osvobozením to nemá nic společného. ČT tématu věnovala 40 sekund v pátek na konci zpráv a nepřímě dalších 40 sekund včera, kdy ale jen zmínila každoroční ostravskou připomínkovou akci vojenských nadšenců. Takže to zase zůstalo na nás, proruských dezinformátorech.

Před 76 lety byla osvobozena Ostrava. Šlo o součást ostravsko-opavské operace 4. ukrajinského frontu generála Jeremenka a společně s rudoarmějci se jí účastnili i vojáci z československých jednotek bojujících pod velením generála Svobody po boku Rudé armády.

Šlo největší, nejtěžší, nejdelší a nejkrvavější bitvu, která se během druhé světové války odehrála na českém území. A sovětsí i českoslovenští vojáci, mezi nimiž bylo i mnoho Rusínů, během bojů utrpěli i tomu odpovídající ztráty.

Řečí čísel: z přibližně 250 tisíc útočících sovětských a československých vojáků a vojaček jich během 57 dnů zuřivých bojů 24 tisíc padlo a 88 tisíc bylo raněno. To jsou asi 44 % ztráty. Což je opravdu děsivé číslo. Československá tanková brigáda zahájila v březnu 1945 boje s 65 tanky T-34 a do 30. dubna byly prakticky všechny zničeny. Podle některých pramenů jí zbylo sedm, podle jiných pouze tři tanky. Oplátkou českoslovenští tankisté zničili nepříteli 47 tanků a samohybných děl (**téměř**

polovinu z Němci nasazených strojů) a 18 obrněných vozů.

Což byl famózní výkon, před kterým je třeba smeknout. Pro čtenáře neorientující se v problematice dodávám, že útočné operace probíhaly v mimořádně obtížném a pro tanky nevhodném terénu či dokonce ve městě, což z hlediska nasazení tanků není zrovna ideální, protože všechny trumfy do značné míry eliminující velké přednosti tanků, má v rukou obránce.

Z přibližně 1 500 příslušníků brigády jich v bojích o Ostravu 139 padlo a přes 300 bylo zraněno. Vzhledem k tomu, že bojově nasazena byla zhruba polovina, tedy cca 700, jde o více než 50 % ztráty. **Každý druhý** padl nebo byl raněn. Českoslovenští tankisté jako byli například jmenovitě Končický, Opočenský nebo Šerák, se v těchto bojích pokryli „nesmrtelnou“ slávou. V boji s nepřítelem padl i legendární československý tankový velitel Stěpan Vajda, Rusín a hrdina z bojů o Kyjev či Bílou Cerekev. Za udatnost v boji o Ostravu obdržel posmrtně nejvyšší sovětské válečné vyznamenání Hrdina Sovětského svazu.

Pro srovnání: v bojích u Tobruku, což je nejslavnější vystoupení té části pozemní československé exilové armády dislokované na Západě, padlo celkem 14 a raněno bylo 80 vojáků ze 700. Z toho jeden, četař Roznětínský, se uprostřed pouště utopil při průtrži mračen. To vše v boji nikoliv s Němci, jak se většina lidí mylně pod vlivem propagandy domnívá, ale s Italy. Což, byli, jak se shodují odborníci napříč spektrem, vojáci na baterky.

Nesnažím se tím nijak snižovat bojový výkon tohoto československého pěšího praporu, všechna čest, ale holým faktem je, že jeho válečná anabáze v Sýrii, Lybii a pak na západní frontě a anabáze tankové brigády na východní frontě je prostě nebe a dudy.

A vidíte, přesto se Tobruk a jemu předcházející i po něm následující, nepříliš slavné „čučkaření“ našich západních pozemních jednotek neustále adoruje a točí se o něm velko filmy, a o krvavých bitvách a v nich tvrdě zasloužených vavřínech bojovníků z východní fronty se jaksi mlčí. Jako se před rokem 1989 zase mlčelo o Tobruku a nebo Pattonovi v Plzni.

Hlavně, že teď má Praha náměstí Borise Němcova. A co takhle náměstí Stěpana Vajdy nebo Richarda Tesaříka? Kolik jich Praha má? Kolik má tahle země Švejků skutečných válečných hrdinů, že na ně může takhle z vysoka a strašně sprostě dlabat? V které jiné zemi nebetyčná hovada beztrestně zostouzí veřejně válečné hrdiny v televizi, jako se to stalo v případě generála Svobody, vojáka, který pro ni krvácel ve dvou světových válkách?

À propos, Patton v Plzni. Mám tohohle amerického generála rád, protože byl velice originální a nad spojenecký průměr schopný, ale faktem je, že jeho jednotky dorazily do nebráněné Plzně plné vzdávajících se Němců. Tedy jako Sověti do Prahy. A přesto se příjezd Američanů do Plzně vytrvale a hlasitě slaví jako „osvobození“ a příjezd Rusů do Prahy se neslaví a zdůrazňuje se, že přijeli s křížkem po funuse.

Pro neinformované čtenáře opět dodávám, že zatímco západním spojencům se na jaře 45 Němci vzdávali jako na běžícím páse, Rusům kladli do poslední chvíle tvrdý odpor až do sebezničení. Tolik poznámka k tomu kdo, kam a proč dojel nebo nedojel včas.

Zkouším si představit, co by se tady v mediálním i politickém prostoru každý rok touhle dobou dělo, kdyby Ostravu po tak těžkých bojích a po tak děsivých ztrátách osvobodili Američani...

Jděte s tou politikou při posuzování historie už proboha jednou konečně do prdele.

Autor: LU LINA

Zdroj: <http://nonserviam.cz/>